

علی (ع)

در قرآن

نشر فرزانهان تهران

سر شناسنامه : طباطبایی. سید مجتبی ۱۳۲۳
عنوان و نام پدید آور: علی (ع) در قرآن / مولف سید مجتبی طباطبایی
مشخصات نشر: تهران: فرزندگان تهران ۱۳۹۱
مشخصات ظاهری: ۹۶ص
شابک ۹۷۸-۹۶۴-۲۹۳۱-۲۰-۰
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
موضوع: علی بن ابی طالب. امام اول
رده بندی کنگره ۱۶۱۳۹۱: ط: ۸/ ۱۰۴
رده بندی دیویی: ۲۹۷/ ۱۵۱
شماره کتابشناسی ملی: ۲۷۳۳۶۸۹

نام کتاب:	علی (ع) در قرآن
مؤلف:	سید مجتبی طباطبایی
ویراستار:	سید مجتبی طباطبایی
ناشر:	فرزندگان تهران
موضوع	علی بن ابی طالب (ع) امام اول
نوبت چاپ	نوبت اول
تیراژ:	۵۰۰۰
طراحی و صفحه پردازی:	فرزندگان تهران
تلفن مرکز بخش	۸۸۳۱۶۸۲۳-۸۸۳۱۶۸۳۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

اَللّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلٰی السَّيِّدِ الْمُطَهَّرِ وَ الْاِمَامِ الْمُطَهَّرِ وَ الشُّجَاعِ الْغَضَنَقَرِ اَبِي
شُبَيْرٍ وَ شَيْرٍ قَلْبِهِ طَوْسِيٍّ وَ سَقَرِ الْاَنْزَعِ الْبَطِينِ الْاَشْرَفِ الْمَكِينِ الْاَشْجَعِ الْمَتِينِ الْعَارِفِ الْمُبِينِ
النَّاصِرِ الْمَعِينِ عَلٰی الدِّينِ الْاَوَالِيِّ الْوَلِيِّ السَّيِّدِ الرَّضِيِّ الْاِمَامِ الْوَصِيِّ الْحَاكِمِ بِالنَّصِّ الْجَلِيِّ
الْمَخْلَصِ الصَّفِيِّ الْمَدْفُونِ بِالْعَرَى لَيْثِ بَنِي غَالِبٍ مَظْهَرِ الْعَجَائِبِ وَ مَظْهَرِ الْغَرَائِبِ وَ مُفَرِّقِ
الْكَتَائِبِ وَ الشَّهَابِ الْثَاقِبِ وَ الْهَزْبِ السَّالِبِ وَ نُقْطَةِ دَائِرَةِ الْمُطَالِبِ اَسَدُ اللَّهِ الْغَالِبِ غَالِبِ كُلِّ
غَالِبٍ وَ مَطْلُوبِ كُلِّ طَالِبٍ صَاحِبِ الْمَفَاخِرِ وَ الْمَنَاقِبِ اِمَامِ الْمَشَارِقِ وَ الْمَغَارِبِ الَّذِي حُبُّهُ
فَرَضٌ عَلٰی الْحَاضِرِ وَ الْغَائِبِ مَوْلَانَا وَ وَلِيِّ الثَّقَلَيْنِ الْاِمَامِ بِالْحَقِّ وَ الْاَمِيرِ الْمُطَلَّقِ اَبِي الْحَسَنِ
اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ بْنِ اَبِيطَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تقديم:

به حضور اقدس دردانه آفرینش حضرت ام ایها ، سرور دنان عالم حجت بر ائمه طاهرين
، انسيتنه حورا حضرت فاطمه الزهرا عليها صلوة الله الملک الاعلی
اَللّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلٰی السَّيِّدَةِ الْجَلِيلَةِ الْجَمِيلَةِ الْمَغْصُومَةِ الْمَظْلُومَةِ الْكَرِيمَةِ
النَّبِيلَةِ الْمَكْرُوبَةِ الْعَلِيلَةِ ذَاتِ الْاِخْزَانِ الطَّوِيلَةِ فِي الْمُدَّةِ الْقَلِيلَةِ الرَّضِيِّ الْخَلِيمَةِ الْحَقِيقَةِ السَّلِيمَةِ
الْمَجْهُولَةِ قَدْرًا وَ الْمَخْفِيَّةِ قَبْرًا الْمَدْفُونَةِ سِرًّا وَ الْمَغْصُوبَةِ حَقًّا سَيِّدَةِ النِّسَاءِ الْاَسِيَّةِ الْخَوْرَاءِ اُمِّ
الْاِئِمَّةِ الثَّقَبَاءِ النُّجَبَاءِ بِنْتِ خَيْرِ الْاَنْبِيَاءِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ الْبَتُولِ الْعُذْرَاءِ فَاطِمَةِ التَّقِيَّةِ النَّقِيَّةِ
الزَّهْرَاءِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهَا.

ملتمس دعا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

این اثر انگیزه ای است جهت عرض محبت و ارادت، اخلاص و چاکری است به درگاه حضرت عشق مولای پرهیز کاران، حبل المتین الهی و آیت بزرگ خدا و صراط مستقیم، امیرالمؤمنین علی علیه السلام. آنچه در این اثر آمده از متون دقیق حدیثی و روایی اخذ و اقتباس گردیده است هدف از ایجاد این مکتوب بیان نشانه هائی روشن از عظمت مولی الموالی امیر المؤمنین علی علیه السلام است و در متن روایات گاهی از علمای اهل سنت نیز به احادیثی اشاره شده است و هیچ گونه دخل و تصرف شخصی در اصل حدیث یا روایت صورت نگرفته و نهایت امانتداری مشاهده می شود که مطالعه کنندگان عزیز در ضمن مطالعه ی این اثر به این نکته پی خواهند برد البته از ظواهر این اثر پیداست که مجموعه ای مرجع گونه ای است و می توان برای دریافت روایت یا حدیثی درباره ی آیات کتاب مجید از آن بهره مند گردید که بیشتر درباره ی تأویل آیات کتاب الله است.

در جایی حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام بیانی نورانی درباره ی قرآن کریم به این مضمون دارند که: «قرآن کریم در چهار ربع نازل گردیده: پس ربعی از آن درباره ی من و ربعی درباره ی دشمنان من و ربعی سیرت ها و امثال و ربعی فرایض و احکام است»^۱ و یا در جایی دیگر حضرت ابی عبدالله الحسین علیه السلام می فرمایند: کتاب خداوند چهار مرتبه دارد عبارات، اشارات، لطائف و حقایق. عبارات قرآن مخصوص عوام است، اشارات آن ویژه خواص، لطائف قرآن از اولیاء الله و

۱- روی الاربلی و القندوزی عن امیرالمؤمنین علیه السلام قوله: نزل القرآن ارباعاً: فربیع فینا و ربیع فی عدوتنا، و ربیع سیر و امثال و ربیع فرائض و احکام. و لنا کرائم القرآن «کشف الغمّه ص ۹۲ و نیایع الموده ص ۱۲۶» و التقسیم فی هذا الحدیث یراد به الفصول لا الکمیه. ای ان القرآن الکریم یمتوی علی هذه الفصول الاربعه. فلا ینافی کثره الآیات فی ربع و قلتها فی آخر کما ان قولنا: القرآن الکریم مکی و مدنی. فلا نریده به التساوی، و انما نریده مکانی النزول (علی فی القرآن علی محمد علی دخیل)